

Ajuntament d'Argentona

Renovació del Vot de Poble

Consellera de Justícia, Honorable Sra. Montserrat Tura; diputat delegat de Participació Ciutadana de la Diputació de Barcelona i alcalde de Pineda, Il·lustríssim Sr. Xavier Amor; diputats al Parlament de Catalunya, Il·lustres Sra. Dolors Montserrat i Srs. Salvador Milà i Joan Morell; Il·lustríssims Srs. Miquel Àngel Martínez, alcalde de Sant Vicenç de Montalt; Ramon Viñas, alcalde d'Arenys de Mar; Joan Vilà, alcalde de Cabrera de Mar; Sra. Ma Lluïsa Grimal, regidora d'Educació de Sant Vicenç de Montalt; regidors i regidores de l'ajuntament d'Argentona; mossèn Àlex Marzo, rector de la Parròquia d'Argentona i mossens de parròquies que avui ens acompanyen; jutge de Pau; autoritats; representants del Pubillatge d'Argentona; convilatans i convilatanes; a tots, molt bon dia.

Un any més, ens trobem en germanor per renovar el Vot de Poble i, un cop més, vull comentar breument el context del moment actual. Ara fa un any, en aquest mateix lloc, us parlava de la delicada situació que afecta bona part del planeta i, en especial, el nostre país, i hi afegia que no seria una crisi passatgera, sinó que aniria per llarg.

Avui, un any després, certifiquem que és així: l'atur continua en uns registres alts, la producció i el consum estan estancats i, qui més qui menys, tots –ciutadans, empreses, administracions públiques i associacions–, estem a règim i fent sobreesforços. No hi ha altre camí cap a la recuperació, ja ho sabem, però aquest és un camí dolorós, i sempre hi ha el perill que els més febles n'acabin sofrint les pitjors conseqüències. Per això ens hem de conjurar per impedir-ho.

En tot cas, deia, que tots estem esforçant-nos, fent els deures i adaptant-nos als nous paràmetres, i a hores d'ara ja comencem a ser ben conscients que una situació de plena normalitat, sense ensurts ni incerteses, no l'obtindrem fins d'aquí a un període força llarg. A més, amb el convenciment que el funcionament del món, i amb ell tots nosaltres, no pot ser el mateix que abans de la crisi.

Què podem fer, doncs, per accelerar la recuperació i posar-nos a to? Coses com les que estem fent avui. Sovint, es diu que la societat està perdent els valors, i que la gent d'avui ja no és fidel a res ni li importa res. De vegades, això és veritat, però a Argentona demostrem cada diada de Sant Domingo que hi ha moltes persones que som capaces de

Ajuntament d'Argentona

comprometre'ns i de complir, fins i tot de complir les prometes que no vàrem fer nosaltres mateixos sinó els nostres avantpassats.

Aquest sentiment de comunitat, de continuïtat a través del temps, i de, diguem-ne, responsabilitat, és part del secret per sortir-se'n quan les coses van mal dades. Els argentonins no hauríem de perdre aquesta manera de ser i de fer. Si fem pinya, si estem els uns al costat dels altres, si ens arromaguem i si som fidels als nostres principis, aleshores no fallarem.

Com ja és costum, no és sobrer explicar l'origen de la tradició que estem revivint. Per a aquells que ens acompanyeu per primer cop, cal recordar que els fets que commemorem avui van passar fa molt de temps, al segle XVII.

També aleshores eren moments difícils –ja ho veieu, cada generació té els seus moments dolents. Concretament, una pesta mortífera estava assolant Catalunya i els argentonins de l'època van demanar a Sant Domingo, actual patró de les Aigües, que els en deslliurés. La intercessió del Sant va funcionar i va ser llavors quan els nostres avantpassats, agraïts, van prometre que cada any recordarien aquell do obtingut. I aquí estem: l'aplec i la benedicció de les aigües s'han dut a terme sense interrupció des del segle XVII, que aviat està dit.

Seguim, per tant, una llarga tradició, i que sigui per molts anys. És important i necessari conservar les coses bones, aquelles que ens donen identitat i ens fan ser millors. De tota manera, tan important com conservar és també saber canviar quan toca. I ara toca. Em refereixo a l'adaptació que hem de fer tots al nou entorn. El món canvia dia a dia, i nosaltres hem de canviar amb ell si no volem quedar-ne al marge i patir-ne les conseqüències.

Actualment, la idea-força, gairebé una ideologia, que està de moda a tot arreu és la de la "innovació". Innovar va lligat a creativitat, a recerca de noves sortides i de noves maneres de fer i, molt més important encara, lligat a la necessitat de ser millors que no som. És un concepte oposat a rutina i repetició.

De fet, durant els primers milers d'anys d'existència de la humanitat sobre la Terra, les transformacions que tingueren lloc van ser petites i molt espaciades. A la segona meitat del

Ajuntament d'Argentona

segle XX, el ritme del canvi es va accelerar i, arribats al segle XXI, ja veiem que l'obsolescència ho amenaça tot i, per tant, innovar constitueix una obligació. Sabem que el canvi ens suposa esforç i, fins i tot, de vegades, ens incomoda, però és possible que algun dia les nostres expectatives siguin que tot canviï constantment i allò que ens sorprengui sigui les coses que romanen iguals al llarg del temps.

Bé, en tot cas, una de les coses que haurem d'assegurar que tingui continuïtat és precisament aquest aplec d'avui. Atès que Sant Domingo és el nostre benefactor, enguany permeteu que li demani que ens ajudi a saber portar aquesta dualitat de canvi i conservació. Com en aquella pregària de Sant Francesc que deia: "Doneu-me, Senyor, paciència per acceptar les coses que no es poden canviar, valentia per canviar allò que s'hagi de canviar, i saviesa per saber distingir entre unes i altres coses" .

Què més li demanem, el 2010, a Sant Domingo? Li podríem demanar que ens tregui de la crisi ràpidament, però això ens toca fer-ho a nosaltres. Si un cas, que Sant Domingo ens garanteixi la salut, els ànims i la força per continuar endavant; la resta ja serà cosa nostra. També, és clar, li podem demanar al Sant pel nostre país, ara que, després de la sentència del Tribunal Constitucional, els ciutadans ens veiem obligats a triar entre resignar-nos o fer canvis valents. Però bé, de fet estem aquí per agrair llurs serveis, més que no pas per traspassar-li noves responsabilitats. Els deures ens els hem de posar nosaltres mateixos.

El primer ha de ser prendre consciència d'aquest nou món que, com us deia, ja està aquí, i de tot allò que comporta. Molts països asiàtics i llatinoamericans ja estan sortint de la crisi i estan creixent a uns ritmes importants. Fa pocs dies, en una conferència a Mataró, la màxima autoritat política catalana en l'àmbit econòmic, el conseller Antoni Castells, afirmava amb convicció que "hem sortit de la recessió, ja hem passat el pitjor i, malgrat la gravetat de la situació, el país té uns magnífics fonaments per fer-hi front". En aquests fonaments hi som, precisament, tots i cadascun de nosaltres.

Aquí rau el segon deure que ens hem d'autoimposar, lligat a l'anterior: implicar-nos-hi. Cal que, en moments difícils com els actuals, siguem proactius, ens arromanguem, ens interessem i ens preocupem pels problemes i reptes comuns, des de l'educació escolar i familiar fins al civisme i la convivència, perquè tots anem en el mateix vaixell. Ens en sortirem plegats o ens hi quedarem plegats.

Ajuntament d'Argentona

El tercer deure i darrera responsabilitat que proposo és la solidaritat. Aquells que no poden seguir, aquells que queden especialment tocats per la crisi o que no tenen les mateixes oportunitats que la majoria, aquestes persones han de ser objecte d'una atenció especial, ara més que mai.

No vull acabar les meves paraules en to de preocupació. La realitat és la que és i aquells que tenim responsabilitats públiques no us fariem pas cap favor amagant-la i dient que tot va bé i que tot és perfecte. Tampoc no el fariem si no us demanéssim més compromís en totes les petites coses de cada dia i si això mateix no ens ho autoexigíssim. També és veritat que tenim moltes coses positives, molts actius, que si els juguem bé ens permetran seguir endavant i mantenir els nivells de benestar i de progrés als quals ens hem estat acostumant.

Cadascú de nosaltres, des del lloc que ens correspon, cal que exercim el lideratge necessari tot servint la nostra terra i els que hi viuen, ja que és veritat que cada dia hi ha coses per redescobrir, per agrair i per celebrar, o sigui que fem-ho, també, no perdem l'alegria ni l'optimisme perquè són dos dels nostres més preuats tresors.

És amb aquest esperit que us dic que fem, tots plegats, molt bona Festa Major i que, per molts anys, ens puguem anar retrobant per gaudir-la.

Que sigueu molt feliços!

Pep Masó Nogueras
Alcalde d'Argentona

Argentona, 4 d'agost de 2010.